II

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista)

PÄÄTÖKSET

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 29 päivänä lokakuuta 2007

vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjen yhteensovittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/17/EY soveltamatta jättämisestä sähkön tuotantoon ja myyntiin Ruotsissa

(tiedoksiannettu numerolla K(2007) 5197)

(Ainoastaan ruotsinkielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2007/706/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjen yhteensovittamisesta 31 päivänä maaliskuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/17/EY [1] ja erityisesti sen 30 artiklan 4 ja 6 kohdan,

ottaa huomioon pyynnön, jonka Ruotsin kuningaskunta toimitti sähköpostitse 29 päivänä kesäkuuta 2007,

on kuullut julkisia hankintoja käsittelevää neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

I **Taustatiedot**

(1) Ruotsi toimitti komissiolle sähköpostitse direktiivin 2004/17/EY 30 artiklan 4 kohdan mukaisen pyynnön 29 päivänä kesäkuuta 2007. Komissio pyysi lisätietoja 20 päivänä heinäkuuta 2007 lähettämällään sähköpostilla; Ruotsin viranomaiset toimittivat lisätiedot 17 päivänä elokuuta 2007 lähettämällään sähköpostilla sen jälkeen, kun alkuperäistä määräaikaa oli pidennetty.

(2) Ruotsin kuningaskunnan toimittama pyyntö koskee sähkön tuotantoa ja myyntiä (tukku- ja vähittäismyynti).

(3) Pyyntöön on liitetty riippumattoman kansallisen viranomaisen, Konkurrensverketin (Ruotsin kilpailuvirasto), päätelmät, joiden mukaan edellytykset direktiivin 2004/17/EY 30 artiklan 1 kohdan soveltamiselle täyttyvät.

II **Oikeudellinen kehys**

(4) Direktiivin 2004/17/EY 30 artiklassa säädetään, ettei direktiiviä sovelleta hankintasopimuksiin, jotka tehdään jonkin direktiivissä tarkoitetun toiminnon suorittamiseksi, jos toimintoon siinä jäsenvaltiossa, jossa se toteutetaan, kohdistuu suoraa kilpailua markkinoilla, joille pääsyä ei ole rajoitettu. Sitä, kohdistuuko johonkin toimintoon suoraa kilpailua, arvioidaan puolueettomin perustein ja asianomaisen alan erityispiirteet huomioon ottaen. Markkinoille pääsyä pidetään rajoittamattomana, jos jäsenvaltio on pannut täytäntöön ne yhteisön lainsäädännön säännökset, jotka avaavat tietyn alan tai sen osan kilpailulle, ja soveltaa niitä. Kyseinen lainsäädäntö on lueteltu

[1] EUVL L 134, 30.4.2004, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston direktiivillä 2006/97/EY (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 107).

direktiivin 2004/17/EY liitteessä XI, jossa viitataan sähköalan osalta sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä 19 päivänä joulukuuta 1996 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 96/92/EY ([1]). Direktiivi 96/92/EY on korvattu sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 96/92/EY kumoamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/54/EY ([2]), jossa edellytetään entistä laajempaa markkinoiden avoimuutta.

(5) Ruotsissa on pantu täytäntöön ja sovellettu sekä direktiiviä 96/92/EY että direktiiviä 2003/54/EY ja päätetty eriyttää siirtoverkkojen omistajuus täysimääräisesti ja jakeluverkot oikeudellisesti ja toiminnallisesti; pienimmät yritykset on kuitenkin vapautettu toiminnallisen eriyttämisen vaatimuksista. Siksi 30 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti olisi katsottava, ettei markkinoille pääsyä ole rajoitettu.

(6) Sitä, kohdistuuko toimintoon suoraa kilpailua, olisi arvioitava useiden tekijöiden perusteella, joista yksikään ei ole ratkaiseva sellaisenaan. Tässä päätöksessä tarkoitettujen markkinoiden yhteydessä olisi otettava huomioon tärkeimpien toimijoiden markkinaosuudet tietyillä markkinoilla. Lisäksi olisi otettava huomioon kyseisten markkinoiden keskittyneisyys. Kyseisten markkinoiden piirteiden vuoksi olisi otettava huomioon myös muita perusteita, kuten likviditeettiaste, tasemarkkinoiden toiminta, hintakilpailu ja sähköntoimittajaa vaihtaneiden asiakkaiden määrä.

(7) Tämä päätös ei rajoita kilpailusääntöjen soveltamista.

III **Arviointi**

(8) Ruotsin toimittama pyyntö koskee sähkön tuotantoa ja myyntiä (tukku- ja vähittäismyynti).

(9) Sähkön tukkumarkkinat on Ruotsissa suurelta osin integroitu Pohjoismaiden sähkömarkkinoihin, jotka kattavat Norjan, Ruotsin, Suomen ja Tanskan. Kyseiset markkinat muodostuvat kahdenvälisestä kaupasta yhtäältä sähköntuottajien ja toisaalta toimittajien ja teollisuusyritysten välillä sekä Nord Poolista, vapaaehtoisesta pohjoismaisesta sähköpörssistä, johon kuuluvat spot- ja johdannaismarkkinat. Tämä ja Nord Poolin suuntautuminen integroituneille markkinoille ([3]) osoittavat, että kehitys kulkee selkeästi kohti pohjoismaisia alueellisia tukkumarkkinoita. Sähkönsiirron pullonkaulat (ylikuormittumiset) kuitenkin toisinaan jakavat Pohjoismaiden alueen kuuteen maantieteelliseen hinta-alueeseen, joista Ruotsi muodostaa yhden. Ruotsilla on viisi pääasiallista yhteyttä omien verkkojensa ja Euroopan talousalueen muiden osien verkkojen välillä (läntinen Tanska–Ruotsi, itäinen Tanska–Ruotsi, Ruotsi–eteläinen Norja, Ruotsi–pohjoinen Norja ja Ruotsi–Suomi). Vuonna 2005 näistä viidestä yhteydestä eniten ylikuormittunut yhteys oli ylikuormittuneena 52 prosenttia kokonaisajasta ja vähiten ylikuormittunut 8 prosenttia kokonaisajasta ([4]). Ylikuormittumista tapahtui kuitenkin harvoin samanaikaisesti kaikissa viidessä yhteydessä. Näin ollen Ruotsin viranomaiset katsovat, että Ruotsi oli vuonna 2005 täysin erillinen hinta-alue, toisin sanoen sillä ei ollut yhteyksiä minkään muun hinta-alueen kanssa 0,5 prosenttia kokonaisajasta. Lisäksi katsaus niiden alueiden lukumäärään, joilla on ollut yhteyksiä Ruotsin kanssa vuodesta 2001 lähtien, osoittaa, että Ruotsilla on ollut yhteyksiä vähintään neljän hinta-alueen kanssa kuudesta hinta-alueesta – Norja oli tuolloin jakautunut kolmeen alueeseen nykyisten kahden sijaan – 82,4 prosenttia kokonaisajasta ([5]). Tämän seurauksena ja komission käytännön ([6]) mukaisesti kysymys siitä, ovatko markkinat kansalliset vai alueelliset, jää avoimeksi, koska analyysin tulos on sama riippumatta siitä, käytetäänkö suppeampaa vai laajempaa määritelmää.

(10) Pääosin näistä samoista syistä myös sähkön tuotannossa voidaan huomata selkeää kehitystä kohti pohjoismaisia alueellisia markkinoita, vaikka sähkönsiirron pullonkaulat ja Ruotsin omien verkkojen ja Euroopan talousalueen muiden alueiden verkkojen välisten yhteyksien kapasiteettirajat – 24 prosenttia nykyisestä tuotantokapasiteetista Ruotsissa – voivat tilapäisesti rajata markkinat Ruotsin alueelle. Myös tässä yhteydessä kysymys siitä, ovatko markkinat kansalliset vai alueelliset, jää avoimeksi, koska analyysin tulos on sama riippumatta siitä, käytetäänkö suppeampaa vai laajempaa määritelmää.

([1]) EYVL L 27, 30.1.1997, s. 20.
([2]) EUVL L 176, 15.7.2003, s. 37.
([3]) Komission tiedonanto – Asetuksen (EY) N:o 1/2003 17 artiklaan perustuva Euroopan kaasu- ja sähköalan tutkinta (loppuraportti), KOM(2006) 851 lopullinen, 10.1.2007, jäljempänä 'loppuraportti', kohta A.2.5, s. 334.
([4]) Loppuraportti, taulukko C, kohta A.1, s. 333.
([5]) Asia COMP/M.3867, Vattenfall/Elsam and E2 Assets, 22.12.2005, kohta 28.
([6]) Ks. edellä mainittu asia COMP/M.3867, kohdat 22–33, ja komission päätös 2006/422/EY, tehty 19 päivänä kesäkuuta 2006, vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjen yhteensovittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/17/EY 30 artiklan 1 kohdan soveltamisesta sähkön tuotantoon ja myyntiin Suomessa, Ahvenanmaata lukuun ottamatta, EUVL L 168, 21.6.2006, s. 33. Ks. myös loppuraportti, kohta A.2.5, s. 334.

(11) Kuten Ruotsin viranomaiset vahvistavat, vähittäismyynnin markkina-alueena on Ruotsi, mikä johtuu muun muassa verotuksellisista eroista ja Pohjoismaiden välisistä tasevastuusäännöistä. Lisäksi Konkurrensverket on nimenomaisesti todennut, että vähittäismarkkinat ovat kansalliset pääosin siksi, että monet tekniset ja sääntelylliset esteet estävät loppukäyttäjiä ostamasta sähköä muiden maiden energianvälittäjiltä.

(12) Komissio toteaa tiedonannossaan neuvostolle ja Euroopan parlamentille – Raportti edistymisestä kaasun ja sähkön sisämarkkinoiden luomisessa ([1]) – jäljempänä 'raportti 2005', että "ala on monien maiden markkinoilla erittäin keskittynyttä, mikä estää todellisen kilpailun" ([2]). Se katsoo, että sähköntuotannon alalla "yksi kansallisten markkinoiden kilpailuastetta kuvaavista indikaattoreista on kolmen suurimman tuottajan kokonaismarkkinaosuus" ([3]). Teknisen liitteen ([4]) mukaan kolmen suurimman tuottajan yhteenlaskettu markkinaosuus Pohjoismaiden alueella on 40 prosenttia ([5]) eli tyydyttävän pieni. Kun tarkastellaan Ruotsin aluetta, kolmen suurimman tuottajan yhteenlaskettu markkinaosuus on luonnollisesti korkeampi: 86,7 prosenttia ([6]) vuonna 2004. Jaksoja, jolloin Ruotsin markkinat olivat eristyneet, on kuitenkin vähän: 0,5 prosenttia kokonaisajasta vuonna 2005 ([7]). Näin ollen Ruotsin markkinoilla on kilpailupainetta merkittävän osan vuotta, koska sähköä on mahdollista tuoda Ruotsin alueen ulkopuolelta ja etenkin koska Pohjoismaiden välillä ei peritä siirtomaksuja. Koska Ruotsin ja muiden hinta-alueiden väliset yhteydet eivät useinkaan ole ylikuormittuneet, Ruotsin alueella ei voida investoida sähköalaan ottamatta huomioon muita pohjoismaisilla markkinoilla toimivia tuottajia. Näitä seikkoja olisi siksi pidettävä osoituksena siitä, että tuotantomarkkinoihin – olivatpa kyseessä Ruotsin kansalliset markkinat tai kehittyvät alueelliset markkinat – kohdistuu suoraa kilpailua. Kun tarkastellaan alueellista tasoa, 42,82 prosenttia Pohjoismaissa kulutetusta sähköstä myytiin vuosina 2004 ja 2005 Nord Pool Spot AS:n – johdanto-osan 9 kappaleessa kuvatun vapaaehtoisen pohjoismaisen sähköpörssin – kautta ([8]). Loppuraportissa mainitaan, että kun kyseessä on tämäntyyppinen sähköpörssi, keskittyminen tuotannossa näkyy suoraan suhteellisen vakaana *vastaavana* ([9]) keskittymisenä sähköpörssissä ([10]). Pohjoismaiden alueen kolmen suurimman tuottajan markkinaosuus on 40 prosenttia ([11]), joka on tyydyttävä taso alueellisilla markkinoilla. Kun tarkastellaan pelkästään Ruotsin aluetta, kolmen suurimman tukkumarkkinatoimijan yhteenlaskettu markkinaosuus on luonnollisesti korkeampi: 86 prosenttia ([12]) vuonna 2006. On kuitenkin korostettava, että Ruotsin kolmen suuren tukkumarkkinatoimijan ja useiden pienempien tukkumarkkinatoimijoiden välillä on kilpailua. Lisäksi on huomattava, että edellä mainitut pullonkaulat (ylikuormittumiset) ovat Pohjoismaiden alueen yhteyksissä ainoastaan tilapäinen ongelma. Siksi Ruotsin markkinoilla on kotimaisen kilpailun ohella usein myös ulkoista kilpailupainetta, koska sähköä on mahdollista hankkia myös Ruotsin alueen ulkopuolelta ja etenkin koska Ruotsi on EU:n kolmanneksi suurin sähkön nettotuoja kotimaisessa kulutuksessa prosentuaalisesti mitattuna ([13]) ja koska Pohjoismaiden välillä ei peritä siirtomaksuja. Olisi myös huomattava, että sähkön tukkukaupan kilpailuolosuhteisiin vaikuttaa voimakkaasti sähköllä käytävä finanssikauppa asianomaisella markkina-alueella: se oli Nord Poolin välittämänä volyymiltään lähes kaksinkertainen Pohjoismaiden sähkönkulutukseen nähden vuonna 2005 ([14]) (ja jos otetaan huomioon muut tunnetut transaktiot kuten OTC – "over the counter" eli myynti suoraan asiakkaille – yli viisinkertainen sähkönkulutukseen nähden vuonna 2005 ([15])). Teknisessä liitteessä ([16]) tätä likviditeettiastetta pidetään tyydyttävänä, eli sen katsotaan osoittavan, että markkinat toimivat moitteettomasti ja että niillä esiintyy kilpailua. Koska Ruotsin tukkumarkkinoiden ja Pohjoismaiden markkinoiden välillä on vahva yhteys, likviditeettiasteen olisi myös katsottava aiheuttavan kilpailupainetta Ruotsin markkinoilla. Loppuraportissa Nord Pool myös rankataan yhdeksi niistä sähkön tukkumarkkinoista, jotka ovat kaikkein tehokkaimpia ja joiden likviditeettiaste on suurin ([17]). Näitä seikkoja olisi siksi pidettävä osoituksena siitä, että tukkumarkkinoihin – olivatpa kyseessä Ruotsin kansalliset markkinat tai kehittyvät alueelliset markkinat – kohdistuu suoraa kilpailua.

(13) Sähkön tukkumarkkinoilla myös keskittymis- ja likviditeettiaste ovat hyviä kilpailua kuvaavia indikaattoreita.

(14) Maan kokoon nähden vähittäismarkkinoiden taloudellisten toimijoiden määrä on melko

([1]) KOM(2005) 568 lopullinen, 15.11.2005.
([2]) Raportti 2005, s. 2.
([3]) Raportti 2005, s. 7.
([4]) Komission yksiköiden valmisteluasiakirja – Technical Annex to the Report from the Commission to the Council and the European Parliament on Progress in Creating the Internal Gas and Electricity Market, SEC(2005)1448.
([5]) Tekninen liite, taulukko 4.1, s. 44.
([6]) Loppuraportti, liite C, s. 338.
([7]) Ks. johdanto-osan 9 kappale.
([8]) Loppuraportti, taulukko 16, kohta 380, s. 126.
([9]) Korostus on tehty luettavuuden helpottamiseksi.
([10]) Loppuraportti, kohta 424, s. 141.
([11]) Tekninen liite, taulukko 4.1, s. 44.
([12]) Ruotsin viranomaisten toimittamien tietojen mukaan.
([13]) Loppuraportti, kohta 319, s. 112.
([14]) Loppuraportti, taulukko 17, kohta 383, s. 127.
([15]) Loppuraportti, taulukko 17, kohta 383, s. 127.
([16]) Tekninen liite, s. 44–45.
([17]) Loppuraportti, kohta 581, s. 193.

suuri ([1]) (Ruotsin viranomaisten mukaan noin 130, joista merkittävä osa tarjoaa palvelujaan koko maan alueella) samoin kuin niiden yritysten määrä, joiden markkinaosuus on yli 5 prosenttia. Vuoden 2004 lopulla kolmen suurimman yrityksen yhteenlaskettu markkinaosuus oli tyydyttävän pieni eli 50 prosenttia, kun kyseessä olivat toimitukset kaikille käyttäjille (suuret teollisuusyritykset, pienet ja keskisuuret yritykset sekä hyvin pienet liikeasiakkaat ja kotitaloudet) ([2]). Ruotsin viranomaisten toimittamien tietojen mukaan kolmen suurimman yrityksen yhteenlaskettu markkinaosuus Ruotsin vähittäismarkkinoilla oli 43 prosenttia, kun kyseessä olivat asiakasmäärät vuonna 2006. Näitä seikkoja olisi tämän vuoksi pidettävä merkkinä siitä, että kyseiseen toimintoon kohdistuu suoraa kilpailua.

(15) Myös tasemarkkinoiden toimintaa olisi pidettävä indikaattorina, ei ainoastaan tuotannon vaan myös tukkuja vähittäismarkkinoiden osalta. ”Ne markkinoiden toimijat, jotka eivät pysty helposti sovittamaan sähköntuotantoaan asiakaskuntansa tarpeisiin, saattavat joutua kärsimään hintaerosta siirtoverkko-operaattorin myymän vaje-energian ja sen ostaman ylituotannon välillä. Nämä siirtoverkko-operaattorin hinnat ovat joko sääntelijän määräämiä tai vaihtoehtoisesti käytetään markkinoihin perustuvaa mekanismia, jolloin hinta määräytyy niiden tarjousten mukaan, joita muut tuottajat tekevät oman tuotantonsa säätelemiseksi ylös- tai alaspäin. (…) Markkinoiden pienille toimijoille pahinta on se, että siirtoverkko-operaattorin osto- ja myyntihinnan välinen ero kasvaa suureksi. Näin tapahtuu monissa jäsenvaltioissa, ja se on omiaan estämään kilpailun kehittymistä. Suuri ero hintojen välillä voi olla merkki riittämättömästä kilpailusta tasesähkömarkkinoilla, joita saattaa hallita vain yksi tai kaksi päätuottajaa. Ongelma on vielä pahempi siellä, missä verkon käyttäjät eivät voi mukauttaa omaa toimintaansa lähes reaaliaikaisesti”. ([3]) Pohjoismaiden alueella on lähestulkoon täysin integroituneet tasemarkkinat tasesähkön toimittamiseksi, ja tasemarkkinoiden keskeiset ominaisuudet – markkinoihin perustuva hinnoittelu, markkinoiden sulkeutuminen tunnin välein (eli verkon käyttäjien mahdollisuus mukauttaa omaa toimintaansa tunnin välein) sekä siirtoverkko-operaattorin osto- ja myyntihinnan välinen pieni ero – ovat sellaiset, että niitä olisi pidettävä osoituksena siitä, että kyseiseen toimintoon kohdistuu suoraa kilpailua.

(16) Kun otetaan huomioon kyseessä olevan tuotteen (sähkön) ominaispiirteet ja sopivien korvaavien tuotteiden tai palveluiden vähäisyys tai niiden puuttuminen, hintakilpailulla ja hintojen muodostumisella on suurempi merkitys arvioitaessa sähkömarkkinoiden kilpailutilannetta. Toimittajaa vaihtavien asiakkaiden määrä on aidon hintakilpailun mittari ja siten välillisesti ”luonnollinen kilpailun tehokkuuden mittari. Jos vaihtajia on vähän, markkinoiden toimivuudessa on todennäköisesti ongelmia, joskaan ei pidä jättää huomiotta niitä etuja, joita jo mahdollisuus neuvotella sopimus uudelleen tavanomaisen toimittajan kanssa tuo muassaan”. ([4]) Lisäksi ”säänneltyjen loppukäyttäjähintojen olemassaolo on selvästikin ratkaisevaa asiakkaiden käyttäytymiselle. (…) Vaikka sääntelyn säilyttäminen voi olla perusteltua siirtymävaiheessa, se aiheuttaa yhä enemmän vääristymiä investointitarpeen tullessa ajankohtaiseksi” ([5]).

(17) Vastikään annetussa komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa ([6]) todetaan, että on hyvin tavallista, että asiakkaat vaihtavat sähköntoimittajaa sähkön vähittäismarkkinoilla Ruotsissa ja että yhteensä 54 prosenttia sähköasiakkaista on joko neuvotellut uudelleen sopimuksensa tai vaihtanut toimittajaa vuoden 1996 markkinauudistuksen jälkeen. Lisäksi siinä todetaan, että yleensä ottaen kilpailun katsotaan toimivan, kun kyseessä ovat loppukäyttäjät. ([7]) Lisäksi Ruotsissa ei säännellä loppukäyttäjähintoja ([8]), toisin sanoen talouden toimijat vahvistavat hinnat itse eikä hintojen soveltamiseksi tarvita ennalta viranomaisten hyväksyntää. Siksi Ruotsin tilanne sähköntoimittajan vaihtamisen ja loppukäyttäjähintojen sääntelyn osalta on tyydyttävä ja sitä olisi pidettävä osoituksena siitä, että toimintoon kohdistuu suoraa kilpailua.

([1]) Vrt. Yhdistyneessä kuningaskunnassa kotitalouksien markkinoilla on aktiivisia pääasiallisia toimittajia kuusi, ja lisäksi yrityksiä toimii aktiivisesti suurasiakkaiden sektorilla (ks. komission päätös 2007/141/EY, tehty 26 päivänä helmikuuta 2007, vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjen yhteensovittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/17/EY 30 artiklan 1 kohdan soveltamisesta sähkön ja kaasun toimittamiseen Englannissa, Skotlannissa ja Walesissa, EYVL L 62, 1.3.2007, s. 23). Suomen vähittäismarkkinoilla taas taloudellisia toimijoita on yli 60 (ks. edellä mainittu päätös 2006/422/EY).

([2]) Tekninen liite, s. 45.

([3]) Tekninen liite, s. 67–68.

([4]) Raportti 2005, s. 9.

([5]) Tekninen liite, s. 17.

([6]) Komission yksiköiden valmisteluasiakirja – Accompanying document to the Communication from the Commission to the Council and the European Parliament – Prospects for the internal gas and electricity market (KOM(2006) 841 final) – Implementation report, SEC(2006) 1709, 10.1.2007. Näihin asiakirjoihin viitataan jäljempänä ilmaisuilla ’valmisteluasiakirja 2007’ ja ’tiedonanto 2007’.

([7]) Valmisteluasiakirja 2007, s. 158.

([8]) Tekninen liite, s. 124.

IV **Päätelmät**

(18) Johdanto-osan 8–17 kappaleessa tarkasteltujen seikkojen perusteella olisi katsottava, että ehto, joka koskee kilpailun kohdistumista suoraan johonkin toimintoon ja josta säädetään direktiivin 2004/17/EY 30 artiklan 1 kohdassa, täyttyy sähkön tuotannon ja myynnin (tukku- ja vähittäismyynti) osalta Ruotsissa.

(19) Lisäksi, koska rajoittamatonta markkinoille pääsyä koskevan ehdon voidaan katsoa täyttyvän, direktiiviä 2004/17/EY ei pitäisi soveltaa hankintayksiköiden tekemiin hankintasopimuksiin, joiden tarkoituksena on mahdollistaa sähkön tuottaminen tai myynti (tukku- ja vähittäismyynti) Ruotsissa, eikä suunnittelukilpailuihin, joita järjestetään tällaisen toiminnan suorittamiseksi Ruotsissa.

(20) Tämä päätös perustuu kesä–elokuun 2007 oikeudelliseen ja tosiasialliseen tilanteeseen sellaisena, kuin se esitetään Ruotsin kuningaskunnan toimittamissa tiedoissa, raportissa 2005 ja sen teknisessä liitteessä, tiedonannossa 2007 ja valmisteluasiakirjassa 2007 sekä loppuraportissa. Päätöstä voidaan tarkistaa, jos oikeudellinen tai tosiasiallinen tilanne muuttuu merkittävästi niin, etteivät direktiivin 2004/17/EY 30 artiklan 1 kohdan soveltamisen edellytykset enää täyty,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Direktiiviä 2004/17/EY ei sovelleta hankintayksiköiden myöntämiin hankintasopimuksiin, joiden tarkoituksena on mahdollistaa niiden sähkön tuotanto tai myynti Ruotsissa.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ruotsin kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 29 päivänä lokakuuta 2007.

Komission puolesta
Charlie McCREEVY
Komission jäsen